

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันว่า การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ประชาชนเป็นจักรกลที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้กลไกทางการเมืองทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณสมบัติที่สำคัญของพลเมืองที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ ต่อการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ ความสนใจ ความกระตือรือร้นที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจริงจัง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในระบอบประชาธิปไตยประชาชนต้องมีทัศนคติว่า กิจกรรมทางการเมืองการปกครองเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องเอาใจใส่รับผิดชอบ จะหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธให้พ้นจากความรับผิดชอบของตนหาได้ไม่ แต่ถ้าประชาชนมีทัศนคติตรงกันข้ามกับหลักการดังกล่าวการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ย่อมจะไม่เจริญงอกงาม และไม่อำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครอง

นอกจากนั้น กระแสอุดมการณ์ประชาธิปไตย ตามแนวความคิดการจัดระเบียบโลกใหม่ได้เป็นที่แพร่หลายไปในนานาประเทศ ซึ่งกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดความตื่นตัวและมีการเคลื่อนไหว เพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตยทั้งหลาย ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองตนเองและการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) เป็นอย่างมาก เพราะถือเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้ โดยการปฏิบัติตามกระบวนการประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นการให้สิทธิเลือกตั้ง สิทธิเรียกร้องให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการต่างๆ อันเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของเขา การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้ โดยการปฏิบัติดังกล่าว เป็นวิถีทางที่จะสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องอันแท้จริงแก่ประชาชนที่พึงมีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย และเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง ที่สำคัญคือ นานาอารยประเทศยอมรับว่า การปกครองตนเองในรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น นั้นเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยของชาติ ดังมีคำกล่าวที่ว่า “ประชาธิปไตยต้องเริ่มที่บ้าน และบ้านของประชาธิปไตยก็คือชุมชนที่อยู่รอบตัวของท่าน” (ประหยัด หงส์ทองคำ 2537 : 30)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การ

บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (มาตรา 40) โดยการยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุนและในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (มาตรา 43) ได้ยกฐานะให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่ในการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม (กรมการปกครอง. 2543 : 137-138)

หลังจากมีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประสบปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ได้แก่ การขาดงบประมาณในการบริหาร เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กำหนดรายได้ไว้เพียงอย่างเดียวกล่าวคือ พิจารณาจากสภาตำบลที่มีรายได้ย้อนหลัง 3 ปี เฉลี่ยไม่น้อยกว่าปีละ 150,000 บาท ก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่มีพื้นที่อยู่ในชนบทห่างไกล มีรายได้ไม่พอต่อค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ด้านบุคลากรในช่วงเริ่มแรกก็ประสบปัญหาการขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ทั้งในส่วนของผู้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากฝ่ายการเมืองคือ คณะกรรมการบริการ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการประจำส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระเบียบข้อบังคับและหนังสือสั่งการ ปัญหาความขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบลนับตั้งแต่ได้รับการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏข่าวความขัดแย้งในการบริหารงานด้านต่างๆ ของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่เสมอ เช่น ความขัดแย้งระหว่างประธานกรรมการบริหารและประธานสภาองค์การบริหาร ความขัดแย้งระหว่างสมาชิกสภาและกรรมการบริหาร และปัญหาความขัดแย้งระหว่างกรรมการบริหาร สมาชิกสภาและพนักงานส่วนตำบล เช่น กรรมการบริหารหรือสมาชิกสภาบางคนใช้อำนาจอิทธิพลในการบริหารงานและไม่พอใจพนักงานส่วนตำบลที่ไม่ยอมปฏิบัติตามความต้องการของตน หรือพนักงานส่วนตำบลบางคนมีอิทธิพลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างยิ่ง จากการสำรวจข่าวสารการร้องเรียนจากสื่อมวลชนและการร้องเรียนไปยังกรมการปกครอง พบว่า ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังขาดคุณธรรมและความซื่อสัตย์ ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตในรูปแบบต่างๆ จนมีการร้องเรียนจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ และประชาชนไปยังอำเภอ จังหวัดและส่วนกลาง (สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2539 : 3-5)

อย่างไรก็ตาม การปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยได้รับการปรับเปลี่ยนมาตามลำดับโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 281 บัญญัติให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ในด้านอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มาตรา 283 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้ครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งตามระเบียบและการจัดตั้งกล่าวส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ มีบทบาท และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย และการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การสวัสดิการสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งด้านการเมืองการบริหาร ตลอดจนรัฐได้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้อิสระในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน และความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์จึงมีบทบาทหน้าที่อย่างกว้างขวาง ซึ่งการบริหารงานได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยได้ร่วมคิดร่วมวางแผน การวางแผนจึงเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์บรรลุจุดมุ่งหมาย เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนยุทธศาสตร์ อันมีลักษณะ

เป็นการกำหนดกรอบ แนวทาง แผนงาน/โครงการ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนจังหวัด แผนอำเภอ แผนชุมชน ตลอดจนให้สอดคล้องกับสถานะความเป็นจริงของท้องถิ่น

การดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ได้รวบรวมผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ภายในพื้นที่รับผิดชอบพบว่า ยังมีสภาพที่ต้องการได้รับการพัฒนา หลายประการ ได้แก่ ถนนแคบ การคมนาคมไม่สะดวก ถนนชำรุด ระบบระบายน้ำอุดตัน ไฟฟ้าสาธารณะชำรุดหรือมีไม่ทั่วถึง น้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคมีไม่เพียงพอ ประปาใช้งานไม่ได้บ่อย ๆ การว่างงาน ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ การขาดเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดีมีคุณภาพ ประชาชนไม่ตระหนักถึงการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น ยาเสพติด ประชาชนไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการเพียงพอและทั่วถึง ประชาชนยังทิ้งขยะไม่เป็นระเบียบ การบุกรุกที่ดิน ป่าสาธารณะยังปรกฏอยู่ (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์. 2552 : 9-13)

เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ จึงได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์. 2552 : 23) แต่ยังไม่มีการศึกษาว่าการดำเนินงานดังกล่าวอยู่ในระดับใด

ผู้ศึกษาในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ มีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ทั้งนี้เพราะว่าประชาชนเป็นผู้ได้รับผลจากการดำเนินงานโดยตรง โดยหวังว่าผลการศึกษานี้สามารถเสนอเป็นข้อมูลให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีหมู่บ้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน ต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการศึกษา

ประชาชนที่มีหมู่บ้านที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ดแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ 5 ด้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ . 2552 : 23) ได้แก่

- 1.1 ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- 1.2 ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.3 ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.4 ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 1.5 ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ครึ่งเรือนละ 1 คน จำนวน 1,586 คน จาก 1,586 ครึ่งเรือน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ . 2552 : 6-7)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane. 1973 : 272) ได้จำนวน 320 คน ตามสูตร

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในหมู่บ้าน 16 หมู่บ้าน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

3.2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

3.2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3.2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

3.2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

4. สถานที่ ได้แก่ หมู่บ้านที่อยู่อาศัย 16 หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

5. ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือน เมษายน พ.ศ. 2553 - เดือน มิถุนายน 2553

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด 5 ด้าน เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

2. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. **การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์** หมายถึง การปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด 5 ด้าน ดังนี้

3.1 **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ** หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ในเรื่อง การบำรุงรักษาแหล่งน้ำให้มีน้ำอย่างเพียงพอในการประกอบอาชีพแก่ประชาชน ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานแก่ประชาชน ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ในการประกอบอาชีพ พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพข้าวหอมมะลิ ส่งเสริมพัฒนางานด้านปศุสัตว์

3.2 **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม** หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ในเรื่อง การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีความเหมาะสมต่อการจัดการศึกษาปฐมวัย เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน ส่งเสริม อนุรักษ์จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้ของท้องถิ่น สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ ส่งเสริมให้เยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม

3.3 **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ในเรื่อง ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน การปรับปรุงและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคให้ใช้การได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ เช่น ไฟฟ้าส่องสว่างตามเส้นทางสาธารณะ การพัฒนาและบำรุงรักษาพื้นที่สาธารณะประโยชน์ของชุมชน

3.4 **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ในเรื่อง ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ควบคุมป้องกันการเกิดโรคติดต่อในท้องถิ่น พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และการสังคมสงเคราะห์ ปรับปรุงมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

3.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ ในเรื่อง การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิของประชาชน พัฒนาระบบราชการในการให้บริการแก่ประชาชน พัฒนาบุคลากร อบต.ให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาอาคารสถานที่ และสภาพภูมิทัศน์ อบต.โนนสวรรค์

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาสามารถเสนอเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY